

POSTNA PRIDIGA - SV. FRANČIŠEK MARTO (3. postna nedelja)

"Goreli smo v tisti luči in nismo zgoreli." (sv. Frančišek Marto)
(2 Mz 3,1-8.13-15 - goreči grm; 1 Kor 10,1-6.10-12; Lk 13,1-9)

Opomba: Sledeča pridiga je prilagojena na Božjo besedo 3. postne nedelje (prvo berilo o gorečem grmu). Če bi jo vzeli na kako drugo postno nedeljo, si glede izhodišča lahko pomagamo z opombami na koncu besedila. O sv. Frančišku Marto zlasti spregovori 3. točka te pridige.

Fatimska stoletnica se v bistvu nadaljuje. Leta 2017 smo obhajali 100 let, od kar se je v Fatimi Marija prikazala trem pastirčkom: Luciji, Frančišku in Jacinti, ter jih povabila k molitvi rožnega venca in pokori. Med drugim jim je rekla, da bo Frančiška in Jacinto kmalu vzela k sebi, Lucijo pa bo pustila na svetu še nekaj časa, da bo razširila pobožnost do njenega brezmadežnega Srca. Frančišek in Jacinta sta res kmalu po prikazovanjih zbolela. **Letos obeležujemo 100 let Frančiškovega rojstva za nebesa.** Skupaj s sestrico Jacinto, ki je umrla leto za njim, veljata za najmlajša svetnika vesoljne Cerkve, ki nista mučenca. Za blažena ju je 13. maja 2000 razglasil papež sv. Janez Pavel II., za svetnika pa papež Frančišek 13. maja 2017. Godujeta skupaj 20. februarja, ki je dan Jacintine smrti. Frančišek je umrl prvi izmed njih, in sicer na prvi petek, 4. aprila 1919, zvečer.

1. Podoba gorečega grma

Današnje prvo berilo nam spregovori o gorečem grmu. Bog se je razodel Mojzesu po znamenju grma, ki je gorel, a ni zgorel. Ko je papež sv. Janez Pavel II. v Fatimi Frančiška in Jacinto leta 2000 razglasil za blažena, je uporabil prav podobo gorečega grma. Frančiškovo doživetje je primerjal z Mojzesovim. Mali Frančišek je namreč po videnju dejal: "**Mi smo goreli v tisti luči in nismo zgoreli.** Kakšen je Bog? Tega ni mogoče povedati! Tega res ni mogoče nikdar spraviti v besede, nikdar izraziti! To je ogenj, ki ne zgori."¹

Papež Janez Pavel II. pravi, da je isti občutek "imel Mojzes, ko je videl Boga v gorečem grmu. ... Tisti, ki sprejemajo to navzočnost, postanejo prebivališče in posledično goreči grm Najvišjega."²

Ko že govorimo o gorečem grmu, je prav, da spomnimo, da je goreči grm tudi simbol Marijinega devištva.

2. Evangelij o nesrečah in klic k spreobrnjenju

Evangelij nam spregovori o nesrečah in krivicah, ki se dogajajo. Pri tem smo ljudje nagnjeni k ugibanju in fantaziji, da je gotovo kdo kaj kriv, da ga je doletela kaka nesreča. Jezus jasno pravi, da se moramo izogibati takšnemu načinu mišljenja: "Povem vam, da ne. A če se ne spreobrnete, boste vsi prav tako pokončani" (Lk 13,5). Jezus torej dopušča kazen za greh, a nas predvsem vabi k spreobrnjenju.

Na te Jezusove besede se navezuje fatimsko sporočilo. Marija je kot ljubeča Mati prišla posvarit človeštvo, naj ne greši več, ker je v nevarnosti večnega pogubljenja. Pastirčke in posledično ves svet je pozvala k molitvi rožnega venca (za konec vojne in za spreobrnjenje grešnikov) ter k pokori in zadoščevanju. Fatimsko sporočilo torej vsebuje klic k molitvi in pokori. K temu nas kliče tudi postni čas. Ko molimo in se

¹ A. Nadrah, Dve sveči na svetilniku, str. 15.

² Prav tam.

pokorimo za grešnike, se moramo vedno zavedati tega, da smo najprej sami grešniki, oz. da smo del grešnega človeštva in da v molitvah celotno človeštvo prinašamo pred Boga - po Mariji. Z molitvijo lahko marsikaj preprečimo, predvsem pa si izprosimo Božje usmiljenje.

3. Nekaj svetniških potez sv. Frančiška Marto

Fatimski pastrički so ta klic k molitvi in pokori vestno izvrševali. Ko obhajamo 100-letnico njegove smrti, se zaustavimo zlasti ob malem Frančišku. Lahko bi rekli, da je živel samo za Boga. Glavna Frančiškova drža je bila **tolaženje Gospoda Jezusa in Device Marije**: "Tako zelo ljubim Boga! Toda on je tako žalosten zaradi mnogih grehov. Mi ne smemo nikoli več narediti nobenega!"³

Mali Frančišek je poleg mnogih žrtev rad šel v cerkev tolažit "Skritega Jezusa", kakor je posrečeno imenoval Jezusa v sv. Evharistiji. Hrepenel je po Njem in ga tolažil.

Sv. Janez Pavel II. je ob Frančiškovi beatifikaciji o njem dejal: "Prizadeval si je za globoko duhovno življenje s tako nenehno in gorečo molitvijo, da je dosegel resnično mistično združenje z Gospodom. Prav to mu je pomagalo, da je očiščeval svojega duha z mnogimi odpovedmi vsem stvarjem, ki so mu bile vseč, celo nedolžni otroški igri. Frančišek je prenašal velike bolečine, ki mu jih je povzročila bolezen, zaradi katere je umrl, ne da bi se pritoževal... Mali je bil velik v želji, da bi zadostil za žalitve grešnikov, in v ta namen je daroval svoj trud, da bi bil vedno priden. Žrtvice, molitve, vse je daroval v ta namen."⁴

Še najbolj nam Frančiškovo držo predstavi sledeča pesem:

Frančišek, zdaj v nebesih si⁵

z Marijo, vsemi svetimi.
Z Jacinto gledata Boga,
za nas ga vdano prosita.

Si rožni venec molil rad,
svetost dosegel si že mlad.
Z molitvijo, odpovedjo
izprosil mnogim si nebo.

Si ljubil vse, kar Božje je:
človeka, sonce, ptičice;
najbolj pa ljubil si Boga,
veselje svojega srca.

Poglobil ves si se v Boga,
le v njem se čutil si doma.
Doživljal ga kot Mojzes si
in hotel si ga gledati.

Prav rad častil si Jezusa
v podobi kruha skritega.
Izprosil mnoge milosti
si tistim, ki žive v temi.

³ Dve sveči na svetilniku, str. 17.

⁴ Dve sveči na svetilniku, str. 20.

⁵ Avtor pesmi je p. Anton Nadrah. Pojemo jo po napevu Kraljica venca rožnega.

Apostol Pavel nam pravi: »Ne godrnjajte!« Fatimski pastirčki naj nam bodo v spodbudo, da bomo bolj potrpežljivi v vsakdanjem življenju in bomo radi darovali žrtve Bogu. Sv. Frančišek naj s svojo sestrico Jacinto prosi pri Bogu za nas in zlasti za vse naše bolne brate in sestre. Naj nam jasno kaže pot v nebesa. Hkrati naj prosi za to, da bo naša Cerkev spet postala mlada. Amen.

Viri in literatura:

A. Nadrah, **Dve sveči na svetilniku**, Salve 2015.

A. Nadrah, **Fatima - okno upanja**, Salve 2013.

Opombe:

- Če bi vzeli pričujoči nagovor o sv. Frančišku Marto na **2. postno nedeljo**, bi lahko izhajali iz Jezusove spremenitve, ki je čudežen dogodek, h kateremu je Jezus povabil izbrane 3 apostole. Tudi trije fatimski pastirčki so bili izbrani, da so na poseben način doživljali Božjo navzočnost. Navezali bi se pa lahko tudi na besede apostola Pavla, zapisane v drugem berilu: "Naša domovina je v nebesih" (Flp 3,20), saj so fatimski pastirčki trdno verovali v obstoj nebes in po njih tudi hrepeneli. Lahko bi se navezali tudi na papeško nedeljo in na papeža Frančiška, ki ima rad Marijo in rad moli rožni venec.

- Če bi o sv. Frančišku govorili na **4. postno nedeljo**, ki govori o **vrnitvi izgubljenega sina**, bi lahko spregovorili o spravi med očetom in sinom, ki jo je neki družini Frančišek izprosil od Boga po Mariji. Lucija se tega takole spominja:

»Nekega dne je v Frančiškovo sobo vstopila neka ženska iz kraja Casa Velha, imenovala se je Marijana. Bila je zelo žalostna, ker je njen mož napodil sina od hiše. Prosila je za milost sprave med očetom in sinom. Frančišek ji je odgovoril: 'Bodite mirni! Kmalu bom šel v nebesa, in ko bom prišel tja, bom našo Gospo prosil za to milost.'« Lucija se nadalje spominja, da je do omenjene sprave prišlo ravno na dan Frančiškove smrti: »Ne spomnim se več natančno, po koliko dneh je (Frančišek) šel v nebesa, spomnim pa se, da je popoldne na dan Frančiškove smrti sin tiste ženske očeta slednjič prosil za odpuščanje. Ko ga je sin prosil prvič, ga je oče zavrnil, ker sin ni hotel sprejeti njegovih pogojev. Zdaj je sin privolil v vse, kar je oče zahteval, in mir se je vrnil v tisto hišo« (A. Nadrah, Fatima - okno upanja, str. 142).

- Če bi pa vzeli ta osnutek na **5. postno nedeljo**, ki je datumsko najbliže Frančiškovi smrti, bi lahko izhajali iz 2. berila, ko apostol Pavel želi spoznati svoj delež pri Jezusovem trpljenju (prim. Flp 3,10). Tudi fatimski pastirčki so bili povabljeni k vdanemu prenašanju trpljenja, tako s strani angela, kot s strani Device Marije.